

Notícies

Conflicte a Mali

Situació geogràfica

El territori del país cobreix tres zones molt diverses, tant per les seves condicions climàtiques com per la vegetació característica. La zona del Sahel voreja el Sàhara al nord i es caracteritza per rebre una mitjana 200-500 mm de precipitacions anuals i unes temperatures que oscil·len entre els 23 i els 36° C. Al nord predomina un clima desèrtic, amb absència de pluges, extrema sequedat i temperatures que arriben als 47° C de dia i descendeixen fins als 4° C a la nit.

Cal destacar que el Sahel és una regió molt important per França, per les nombroses empreses instal·lades que treballen en l'exportació de recursos naturals i energètics. Mali és el tercer exportador africà d'or explotat per França. També és un dels principals productors d'urani.

Mapa de Mali

Mali fa front a nombrosos reptes en l'àmbit de la salut relacionats a la pobresa, la desnutrició, la higiene i el sanejament ambiental inadequat. Els indicadors de salut i desenvolupament de Mali es troben entre els pitjors del món. L'any 2000, només el 63% de la població tenia accés a aigua potable i el 69% a algun tipus de servei sanitari.

Les instal·lacions mèdiques malianes són molt limitades i la disponibilitat de medicines és molt escassa. La malària i altres malalties transmeses per artròpodes són freqüents al país, així com el nombre de malalties infeccioses com el còlera i la tuberculosi.

Problemes bèl·lics

Fins fa pocs mesos, Mali era -pels governs occidentals- un referent de democràcia africana, però des de principis de 2012 aquest model s'ha anat esfondrant.

Podria ser que l'origen hagués estat quan els tuaregs van lluitar a Líbia amb les milícies de Muammar Al-Gaddafi. I en acabar la confrontació van tornar a la seva terra preparats per aconseguir la independència de l'Azawad, la zona nord de Mali i el seu territori històric. Aquesta reivindicació no era desconejada doncs, els tuaregs ja havien iniciat la seva rebel·lió contra el govern de Mali l'any 1963.

A principis de gener de 2012, els rebels tuaregs del Moviment Nacional d'Alliberament d'Azawad (MNLA) van començar a atacar algunes ciutats del nord de Mali. Mentre, al març de 2012, l'exèrcit malià va fer un cop d'estat. Aprofitant el desgavell del govern, els tuaregs van conquerir les principals ciutats malianes, i van acabar declarant la independència, fet que no va ser reconegut internacionalment.

D'ençà que van tornar, gairebé 375.000 persones han fugit al nord de Mali des que es va iniciar el conflicte. El nivell de violència va augmentant.

En un comunicat, el ministeri malià ha explicat que per aconseguir el control d'algunes ciutats, situades respectivament a uns 400 i 800 quilòmetres al nord-est de la capital, Bamako, els militars malians han rebut el suport de tropes franceses.

El ministeri de Defensa ha detallat, per altra banda, la desena de països que donen ajuda al desplegament de la missió francesa i africana a Mali, sobretot amb avions de transport. Es tracta del Regne Unit, els Estats Units, Dinamarca, Bèlgica, el Canadà, Alemanya, Holanda, Espanya, Itàlia i els Emirats Àrabs Units.

El president francès, François Hollande, ha afirmat aquest dimarts que, quan forces franceses trobin terroristes en la seva ofensiva a Mali, tenen com a missió "destruir-los, capturar-los en cas que sigui possible" i assegurar-se que "no tornin a actuar en el futur". Aquesta postura ens fa pensar si no és imperialista.

Per acabar d'arreglar les coses darrerament han començat a proliferar segrestos de treballadors en una planta de gas d'Algèria per part d'un grup vincular a Al-Qaida. Aquest fet es considera com un càstig al govern francès per la seva intervenció a Mali.